Pavučiny tvých řas - Ryvolové, bratři

Stále dál do stráně cesta stoupá
dobře znám ten podvečerní čas
slunce zapadá
ve vlastní krvi koupá
celý kraj pavučinou tvých řas
Stále dál se kolem lidé mění
odchází a přicházejí zas
ty se neměníš
kdo tohle neocení
zůstává jen městu napospas
Stále dál do tebe lidé ryjí
vyvádí když ukážeš jim tvář
neboj se a dál
hvízdej svou melodii
ve které je všechna slunce zář
Ty jsi nejkrásnější holka
ze všech nejkrásnějších holek
který denně potkávám
Kdybych neznal tvoji tvář
řek by jen lhář že já se
nerad s tebou setkávám
Vídám tě zadumanou
jednou týdně
věř mi že to nestačí
takhle mojí touhu planou
poznáš jenom ty
má přírodo